

Avdelningen för resurseffektivt samhälle
Enheten för produkter
Eva-Lotta Lindholm
016-542 06 70
Eva-Lotta.lindholm@energimyndigheten.se

Yttrande angående Europeiska kommissionens förslag till förordning om ekodesign för hållbara produkter

Sammanfattning

- Energimyndigheten välkomnar Europeiska kommissionens förslag till förordning om ekodesign för hållbara produkter och tillstyrker i huvudsak förslaget.

Energimyndighetens kommentarer och synpunkter rör sig i huvudsak om medlemsstaternas inflytande:

- Energimyndigheten välkomnar förslaget höga ambitionsnivå att både bredda omfattningen av produkter och att ställa krav på hållbarhetsaspekter under produkternas hela livscykel.
- Energimyndigheten anser att framtida produktspecifika samt horisontella förordningar som fastställer de väsentliga ekodesignkraven bör vara genomförandeakter med granskningsförfaranden.
- Energimyndigheten anser att det bör finnas ett mandat för att etablera en grupp av medlemsstaters experter. Energimyndigheten anser vidare att denna grupp ska konsulteras inför att varje delegerad akt antas.
- Energimyndigheten anser att gruppen av medlemsstaters experter ska konsulteras inför att arbetsplan antas, då det är arbetsplanen som bestämmer vilka produkter som faktiskt kommer att omfattas av en underordnad förordning.
- Energimyndigheten välkomnar förslag som bidrar till en effektiv, välfungerade och adekvat marknadskontroll. Energimyndigheten anser dock att hänsyn behöver tas till nationella förutsättningar vid prioriteringar och ambitionsnivå, och till hur tillräckliga resurser säkerställs.
- Energimyndigheten ser positivt på att kommissionen tar initiativ till att utveckla produktpass för att tillhandahålla information om en produkt i alla stadier av dess livscykel, för att bibehålla värdet på produkter och material och på så sätt möjliggöra cirkulära värdekedjor.

- Energimyndigheten ser vikten av harmoniserade standarder i ett välfungerade och effektivt ramverk men kan stödja förslaget att gemensamma specifikationer kan antas när adekvata standarder saknas.

Energimyndighetens ställningstagande

Övergripande synpunkter om lagstiftningspaketet “New proposals to make sustainable products the norm and boost Europe's resource independence”

Energimyndigheten välkomnar kommissionens höjda ambitioner med paketet “*New proposals to make sustainable products the norm and boost Europe's resource independence*” för att stötta omställningen till en mer cirkulär ekonomi med mål att frikoppla ekonomisk tillväxt från energi- och resursanvändning och på så sätt främja EU:s resiliens och oberoende samt minska påverkan på miljö och människors hälsa.

Produkter är en viktig del i energisystemet, klimatarbetet och i en framtida cirkulär ekonomi. Kommissionen har, inom genomförandet av den gröna given, även föreslagit exempelvis revideringen av direktivet om energieffektivitet (EED) och direktivet om byggnaders energiprestanda (EPBD).

Energimyndigheten anser att det är viktigt att ESPR och dessa akter kompletterar varandra och ger synergieffekter.

Energimyndigheten välkomnar förslaget om att produktkrav för sådana byggprodukter som är energirelaterade ska ställas med stöd av den föreslagna ekodesignförordningen för hållbara produkter (Ecodesign for Sustainable Products, ESPR).

Övergripande synpunkter om EU-kommissionens förslag till förordning om ekodesign för hållbara produkter (Ecodesign for Sustainable Products, ESPR)

Energimyndigheten välkomnar förslagets höga ambitionsnivå att både bredda omfattningen av produkter och att ställa krav på hållbarhetsaspekter under produkternas hela livscykel. Energimyndigheten anser vidare att förslaget stärker funktionen av EU:s inre marknad genom harmoniserade krav. Erfarenheter från Ekodesigndirektivet EC/2009/125 visar att väl avvägda, gemensamma krav är en effektiv åtgärd för att säkerställa lika villkor på marknaden och driva utvecklingen mot produkter med bättre miljöprestanda. Ekodesigndirektivet är ett de viktigaste styrmedlen i Europa för att åstadkomma energibesparing, minskade energikostnader för konsumenter och företag, samt minskade klimatutsläpp.

Energimyndigheten bedömer att förslaget kan vara ett viktigt steg för att skapa nödvändiga incitament för en omställning av dagens produkter som är designade enligt en linjär affärsmodell till mer cirkulärt designade produkter. Det är viktigt att krav sätts så att resurseffektiviteten ökar, mängden farliga kemiska ämnen i omlopp minskar, och att material och produkter utformas så att dess livslängd ökar och de blir enklare att reparera, modernisera och återanvända.

Energimyndigheten anser att gemensamma regler för den inre marknaden kan leda till att Sverige som har framgångsrika exportföretag kan gynnas av förslaget. Dessutom är företag i Sverige starka inom innovation och hållbarhetsarbete och därför väl rustade för nya krav.

Energimyndigheten anser att förslaget kommer främja EU:s resiliens och oberoende av importerade resurser. Det kan även leda till att EU blir en föregångsregion i världen inom energieffektivitet och hållbarhet. Rätt implementerat kan förslaget också stimulera EU:s industri för att vara väl förberedd för framtida krav även i andra regioner. Det kan bidra till att EU:s företag får en ökad konkurrenskraft genom en säkrare råvarutillgång, riskminimering, minskad klimatbelastning, innovationsförmåga och digitalisering.

Energimyndigheten anser att det är viktigt att förslaget bygger vidare på ekodesigndirektivets transparenta process, med ett inkluderande och välavvägt deltagande från alla aktörer från näringslivet, civilsamhället och medlemsstaterna. Den processen har lett till väl utformade och ambitiösa genomförandeåtgärder med bred acceptans, som har bidragit till att uppfylla EU:s klimat- och miljömål. Energimyndigheten anser att det därför bör finnas en väl avvägd kombination av genomförandeakter med granskningsförfarande och delegerade akter. De befogenheter som ges kommissionen att anta underordnade förordningar ska utformas för att bli proportionerliga och ändamålsenliga. Energimyndigheten anser framförallt att de förordningar som fastställer väsentliga krav på ekodesign bör vara genomförandeakter med granskningsförfaranden.

Specifika synpunkter

Artikel 1 Syfte och tillämpningsområde och artikel 2 Definitioner

Energimyndigheten ställer sig positiv till både den breddade omfattningen av produkter och att ställa krav på hållbarhetsaspekter under produkternas hela livscykel. Energimyndigheten anser att den bredare omfattningen kan säkra möjligheten att i framtiden reglera produkter med relevant potential för minskad miljöpåverkan som kan realiserar genom ekodesignkrav.

Energimyndigheten anser att omfattningen även bör inkludera ”system”, som består av en kombination av varor som utför en specifik funktion och vars prestanda kan bestämmas som en enhet. Det kan uppnås genom att definiera en ”produkt” som en vara eller ett system, på samma sätt som i energimärkningsförordning¹. Detta för att säkerställa att en produkt och ett system som utför samma funktion bedöms under lika villkor.

Energimyndigheten föreslår att även produkter som inte är fysiska, t.ex. mjukvaror (software), inkluderas i omfattningen. Mjukvaruprogram av olika slag

¹ (EU) 2017/1369. Artikel 2 (3)

får allt större betydelse i den digitala utvecklingen till exempel i smarta produkter men även i många andra applikationer. Mjukvaror kan påverka både produkters och systems prestanda och har en betydande potential att minska miljöpåverkan.

Energimyndigheten anser att ett antal definitioner saknas, t.ex. system; mjukvara; modell; parti; artikel; enhet; namn på de olika ekonomiska aktörerna.

Artikel 4 Befogenheter att anta delegerade akter och bilaga VI De delegerade akternas innehåll

Energimyndigheten stödjer att förslaget följer principen i det nuvarande ekodesigndirektivet med ett ramverk som implementeras genom produktspecifika eller horisontella förordningar. Dessa förordningar fastställer väsentliga krav på ekodesign, på information, på upprättande av produktpass, på mätning av prestanda, förfaranden för bedömning av överensstämmelse, på information för att aktörerna gentemot kommissionen eller marknadskontrollmyndigheter, samt krav beträffande incitament från medlemsstaterna och kriterier för offentlig upphandling.

Energimyndigheten anser att delegerade akter inte lämpar sig för att fastställa dessa väsentliga krav på ekodesign. Delegerade akter är avsedda för att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av lagstiftning, medan produktförordningarna och de horisontella förordningarna under ESPR bestämmer vilka produkter som får säljas på EU:s inre marknad och på det sättet har stor politisk betydelse för industri, miljö och klimat.

Energimyndigheten anser därför att produktförordningarna och de horisontella förordningarna under ESPR bör vara genomförandeakter med granskningsförfarande². Den formella omröstningen i kommittén säkerställer medlemsstaternas engagemang under hela lagstiftningsprocessen, vilket leder till en mer robust lagstiftning. Erfarenheten från energimärkningsförordningen (EU) 2017/1369 visar att delegerade akter inte leder till en snabbare process än genomförandeakter under dagens ekodesigndirektiv.

Vidare är kommittéförfarandet som används vid genomförandeakter erfarenhetsmässigt det som bäst når små och medelstora företag i respektive medlemsland eftersom dessa har svårt att följa processen på EU-nivå. Detta möjliggör att flera olika perspektiv, inklusive små och medelstora företag, kan bidra till lagstiftningsprocessen.

Energimyndigheter stödjer att fastställande av lämpliga marknadskontrollmetoder ska kunna anpassas till den aktuella produkten eller det specifika ekodesignkravet. Energimyndigheten anser dock att det ska förtydligas hur det ska fastställas, t ex om det ska ingå i akterna som refereras till under artikel 4 och bilaga VI.

² I enlighet med artikel 291 EUF-fördraget och artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011.

Artikel 5 Krav på ekodesign

Energimyndigheten välkomnar att ytterligare krav på hållbarhetsaspekter föreslås, samt möjligheten att ställa krav på produkter i hela produktens livscykel.

Energimyndigheten är positiv till horisontella förordningar för att ställa krav på aspekter eller information som är gemensamma för flera produktgrupper. Energimyndigheten anser därför att möjligheten till horisontella förordningar inte bör låsas till tekniska likheter mellan produktgrupper utan att det ska vara möjligt med horisontella regler med andra likheter mellan produktgrupperna än tekniska.

Energimyndigheten har följande specifika synpunkter kommentarer på ett urval av hållbarhetsaspekterna:

Hållbarhet och tillförlitlighet (a), (b)

Energimyndigheten välkomnar att det ställs krav för att förlänga produkters livslängd men vill samtidigt betona att möjligheten att verifiera produkters livslängd/hållbarhet/varaktighet är avgörande för att kunna följa upp efterlevnad. För avancerade tekniska produkter kommer ett krav på teknisk livslängd att vara komplicerat eftersom den tekniska livslängden är beroende av ett system av komponenter och där systemets prestanda påverkas av interaktionerna mellan komponenterna.

Uppgraderingsbarhet, reparerbarhet, underhåll och renovering (d), (e), (f)

Energimyndigheten välkomnar att ESPR bygger vidare på de krav och den kunskapsuppbyggnad om design för reparerbarhet och uppgraderingsbarhet som gjorts inom dagens ekodesigndirektiv.

Produkters energianvändning- och effektivitet (h)

Energimyndigheten anser att det fortsatt bör säkerställas en hög ambitionsnivå för krav gällande produkters energianvändning och energieffektivitet när potential finns.

Produkters resursanvändning och resurseffektivitet (i)

Energimyndigheten välkomnar den höjda ambitionsnivån i ESPR för resurseffektivitet eftersom det bidrar till målen inom strategin för cirkulär ekonomi.

Miljöpåverkan, inklusive koldioxid- och miljöavtryck (m)

Energimyndigheten stödjer generellt förslaget att införa kvantitativa krav på miljöavtryck och koldioxidavtryck baserat på EU:s metod för miljöavtryck (the Product Environmental Footprint method) för att få tillförlitlig, jämförbar och verifierbar information om miljö och koldioxidavtrycket relaterat till produktens hela livscykel. Energimyndigheten anser att eftersom det kan medföra en stor administrativ börda för företagen måste det visas att ett krav på miljöavtryck eller koldioxidavtryck har möjlighet att leda till minskad miljöpåverkan i produktens värdekedja.

Artikel 6 Prestandakrav, Artikel 7 Informationskrav och artikel 14 Märkning

Energimyndigheten är positiv till prestandakrav inklusive prestandaklasser samt informationskrav och märkning eftersom lättillgänglig, tillförlitlig och jämförbar information är nyckeln till att konsumenter och andra inköpare ska kunna göra hållbara val. Tillvägagångssättet med prestandamärkning och ekodesignkrav är likt den push-pull-effekt som finns mellan ekodesign och energimärkning för energirelaterade produkter som främjat utvecklingen av resurseffektiva produkter i över 25 år.

Energimyndigheten anser att den föreslagna prestandamärkningen med prestandaklasser kommer medföra att det blir enklare att utforma upphandlingskriterier och statliga incitament. Det gynnar alla former av upphandling dvs både offentlig upphandling, upphandlande företag, upphandlare, projektörer och konsulter.

Artikel 8 Digitala produktpass

Energimyndigheten ser positivt på att kommissionen tar initiativ till att utveckla produktpass. Energimyndigheten anser att digitala lösningar som produktpass har möjlighet att bli ett nyckelelement för att bibehålla värdet på produkter och material och på så sätt möjliggöra cirkulära värdekedjor.

Energimyndigheten ser emellertid att det finns ett antal frågor som måste adresseras av kommissionen, exempelvis hur relevanta aktörer (konsumenter, slutanvändare, marknadskontrollmyndigheter, ekonomiska aktörer m. fl.) ska få tillgång till produktpasset på grundval av sina respektive tillträdesrättigheter, inklusive möjligheten att införa, ändra eller uppdatera information.

Energimyndigheten bedömer att frågor om konfidentiell affärsinformation och skydd av immateriella rättigheter kommer att bli viktiga för att få industrin att acceptera konceptet.

Utgångspunkten när lagkraven för produktpass ska sättas i underordnade förordningar bör vara att kommissionen på ett transparent vis beskriver varje informationsparameters syfte och mål. Det är viktigt att fördelarna överväger den administrativa bördan.

Energimyndigheten stödjer att det är nödvändigt med flexibilitet och produktanpassning av produktpass enligt artikel 8 pkt 2 (d) dvs per modell-, parti- eller artikelnivå. Till exempel bör det inte behövas ett individuellt pass per enhet för en LED-ljuskälla.

Energimyndigheten ser även positivt på att produktpass kan ge relevant och verifierad produktinformation till konsumenter och andra slutanvändare för att de ska kunna göra mer välgrundade och hållbara beslut.

Energimyndigheten ser även att produktpass kan underlätta för marknadskontroll- och tullmyndigheter genom att göra information kring exempelvis ansvarig ekonomisk aktör lättillgänglig.

Energimyndigheten anser också att den tekniska utformningen av produktpass måste utvecklas så det är hållbart och har så liten resurspåverkan som möjligt. Energimyndigheten gör bedömningen att det även i fortsättningen kommer att behövas kompletterande forskning och innovation för hur digitala produktpass kan tillämpas för att utnyttja dess fulla potential.

Arbetsplan (artikel 16 Prioritering och planering) och medlemsstaternas inflytande (artikel 66 Utövande av delegering)

Energimyndigheten anser att medlemsstaterna bör konsulteras både för de delegerade akterna som fastställer väsentliga krav på ekodesign och för arbetsplanens innehåll eftersom de kommer innebära beslut av politisk betydelse för en rättvis konkurrens för näringslivets aktörer, konsumenter, miljö och klimat.

Energimyndigheten anser därför att det bör finnas ett mandat för att etablera en grupp av medlemsstaters experter. Det bör även tydliggöras hur den gruppen ska konsulteras.

Energimyndigheten anser att kommissionen ska konsultera denna grupp av medlemsstaters experter som sådan och inte enbart de nationella experterna separat inför:

- delegerade akter antas och därför läggs till artikel 66 *Utövande av delegering* och
- arbetsplan antas och därför läggs till artikel 16 då det är arbetsplanen som bestämmer vilka produkter som faktiskt kommer att omfattas av en underordnad förordning.

Energimyndigheten stödjer beaktandesatsen att, för att nå både EU:s och Sveriges energi- och klimatmål, bör det fortsatt vara ett fokus på energirelaterade produkter i arbetsplanen. Det måste även finnas resurser för att revidera de existerande produktförordningar under dagens ekodesigndirektiv för att realisera dess besparingspotential.

Energimyndigheten stödjer att arbetsplanen enligt denna förordning och den arbetsplan för energimärkning som föreskrivs i artikel 15 i förordning (EU) 2017/1369 måste anpassas till varandra.

Energimyndigheten anser dessutom att ramverket bör innehålla en lista av produkter som kommissionen börjar behandla direkt när ramverket träder i kraft, likt i det första ekodesigndirektivet för energianvändande produkter. Energimyndigheten föreslår en studie och förslag från kommissionen för att prioritera de produkter som listan ska innehålla.

Artikel 17 Ekodesignforumet

Energimyndigheten stödjer att det samrådsforum ("Consultation Forum") som etablerades under ekodesigndirektivet och i energimärkningsförordningen föreslås fortsätta, nu med benämning "Ecodesign Forum". Energimyndigheten anser att samrådsforumet har haft en mycket betydande roll i ekodesignprocessen och anser därför att den modellen bör fortsätta. Energimyndigheten anser dock att "rules of procedure" till samrådsforumet bör ses över för att ta hänsyn till de betydligt fler aktörer och konstellationer som den utökade omfattningen kommer att innebära.

Kapitel VII – De ekonomiska aktörernas skyldigheter (artikel 21-31)

Energimyndigheten gör bedömningen att tydliga roller, ansvar och skyldigheter för ekonomiska aktörer i leveranskedjan kan bidra till ökad efterlevnad samt underlätta för marknadskontroll. Energimyndigheten anser att kraven bör utformas så att det blir proportionerliga och fylla sitt syfte.

Energimyndigheten välkomnar de krav som underlättar för marknadskontrollmyndigheter att genom tekniska verktyg bevaka onlinemarknaden för att identifiera produkter som inte uppfyller kraven (artikel 29 (d), (e)). Energimyndigheten använder redan idag ett webbcrawlingsverktyg³ och har redan mött problem med att extrahera data, vilket ESPR vill nu adressera⁴.

Artikel 32 (2) Provnings-, mättnings- och beräkningsmetoder

Energimyndigheten är positiv till krav på användning av specifika, fritt tillgängliga onlineverktyg som kommissionen har godkänt för att beräkna produkters prestanda. Energimyndigheten ser att det kan vara nödvändigt för att säkerställa att beräkningar följer en harmoniserad pålitlig, exakt och reproducerbar beräkningsmetod för t ex miljöavtryck (Product Environmental Footprint), index för reparerbarhet och tillförlitlighet (durability). För miljöavtryck bör sådana onlineverktyg även inkludera harmoniserade sekundära dataset för att stödja leverantörerna i deras arbete att beräkna produkters miljöavtryck. Detta kommer att minska komplexiteten i att beräkna miljöavtryck, minska den administrativa bördan och underlätta bedömning av överensstämmelse och marknadskontroll. Energimyndigheten uppmanar kommissionen att påbörja det arbetet för att kunna börja utveckla ekodesignkraven så snart som möjligt efter att ESPR antas.

Artikel 33 Kringgående

Energimyndigheten välkomnar att krav på att förhindra kringgående⁵ även kommer att ställas på fler produkter än energirelaterade. Energimyndigheten har

³ Processen där ett program på en server laddar ned en webbplats, lagrar webbplatsen och extraherar information från den webbplatsen och i vissa fall fortsätter att besöka länken på den nedladdade sidan.

⁴ Verktöget har utvecklats inom Nordsyn, ett nordiskt samarbetsprojekt kring marknadskontroll och policy för ekodesign- och energimärkningskrav. Verktöget gör det möjligt att effektivt övervaka onlinemarknaden regelbundet, identifiera bristande efterlevnad för informationskrav samt följa hur snabbt marknaden anpassar sig till reglering eller hur snabbt återförsäljaren korrigerar ett misstag.

⁵ Produkter som har utformats för att kunna upptäcka att de provas och som automatiskt ändrar sin prestanda till ett mer gynnsamt resultat inte att tillåtas på marknaden.

varit drivande i de krav som ställs under dagens ekodesigndirektiv på förbud mot kringgående.

Artikel 35 Gemensamma specifikationer

Energimyndigheten ser standardiseringens viktiga roll i ett välfungerade och effektivt ramverk. Harmoniserade teststandarder underlättar utformande och verifiering av krav, förbättrar den legala säkerheten och bidrar till rättvisa konkurrensvillkor. Energimyndigheten har inom arbetet med ekodesign också sett att harmoniserade standarder inte alltid har funnits i tid och i takt med lagstiftningen, även då standardiseringsbegäranden har antagits. Brist på standarder kan skapa osäkerheter och mindre förutsägbara villkor, och försena implementering av ekodesignkrav.

Energimyndigheten kan därför stödja förslaget att gemensamma specifikationer kan antas och på detta sätt säkra upp att gemensamma och tillförlitliga metoder och andra specifikationer finns tillgängliga, när adekvata standarder saknas. Att detta sker via genomförandeakter säkerställer att denna möjlighet används enbart i särskilda situationer samt att specifikationer har en bred förankring. Detta tillvägagångssätt är i enlighet med EU:s standardiseringsstrategi⁶.

Artikel 36 Bedömning av överensstämmelse

Energimyndigheten välkomnar kommissionens ansats för bedömning av överensstämmelse och att det tillvägagångssätt för bedömning som ska användas anpassas till respektive produktgrupp eller typ av krav och med hänsyn till proportionalitet.

Energimyndigheten anser emellertid att det inte är tydligt hur verifiering och bedömning av överensstämmelse ska ske för spårbarheten i material och produkt mellan olika aktörer i värdekedjan, t ex av data för miljöavtryck och krav på återvunnet material. Energimyndigheten anser att det bör klargöras hur verifiering av ekodesignkrav som kräver spårbarhet ska ske för att systemet ska vara trovärdigt. Det framgår i beaktandesatserna och konsekvensanalysen att produktpasset ska möjliggöra spårbarhet men det är inte tydligt om det även ger valideringsmöjligheter.

Artikel 57 Incitament från medlemsstaterna och artikel 58 Miljöanpassad offentlig upphandling samt artikel 4

Energimyndigheten är positiv till att den informationen som finns i informationskrav, märkning och produktpass används för att sätta kriterier och nivåer som viktiga stöd vid offentlig upphandling (artikel 4 och 58). Energimyndigheten anser dock att medlemsstaterna även fortsättningsvis bör

⁶ COMMUNICATION FROM THE COMMISSION TO THE EUROPEAN PARLIAMENT, THE COUNCIL, THE EUROPEAN ECONOMIC AND SOCIAL COMMITTEE AND THE COMMITTEE OF THE REGIONS, An EU Strategy on Standardisation, Setting global standards in support of a resilient, green and digital EU single market, COM(2022) 31 final

kunna upprätta och föreslå upphandlingskriterier som sträcker sig längre än förordningen.

Genom prestandamärkning och produktklasser kommer det bli enklare att formulera upphandlingskriterier. Det gynnar alla former av upphandling, dvs både offentlig upphandling, upphandlande företag, upphandlare, projektörer och konsulter. Energimyndigheten är också positiv till att krav kan ställas på produkter som används inom servicekontrakt.

Energimyndigheten är även positiv till att de produktspecifika förordningarna definierar prestandaklass eller andra kriterier som ska utgöra miniminivåer för att utforma nationella stödformer exempelvis subventioner vid köp av hållbara produkter. Energimyndigheten anser dock att medlemsstater ska ha egen möjlighet att kunna utforma incitament, t.ex. högre ambitionsnivåer, eftersom efter att kommissionen antar en akt sker vanligtvis en utveckling av marknaden som gör att medlemsstaterna kan behöva anpassa ambitionsnivån.

Kapitel XI – Marknadskontroll, artiklarna 59-62

Energimyndigheten delar kommissionens uppfattning att marknadskontroll är en vital del för att säkerställa effektiviteten i ekodesignramverket. En effektiv och ändamålsenlig marknadskontroll är nödvändig för att nå en hög grad av efterlevnad av krav och därmed att lagstiftningens besparingspotentialer realiserar samt för att säkerställa rättvisa konkurrensvillkor.

Energimyndigheten välkomnar därför den höjda ambitionen och ansatsen att stärka marknadskontrollen. Energimyndigheten uppskattar särskilt att en kombination av åtgärder föreslås, riktade mot marknadskontrollmyndigheter, ekonomiska aktörer och kommissionen.

Energimyndigheten stödjer kravet på att medlemsstaterna ska rapportera sina planer gällande prioriteringar för och omfattning av marknadskontroll till kommissionen, samt att de planerade aktiviteterna ska stå i proportion till förekommande grad av icke-överensstämmelse och vilken inverkan den bristande överensstämmelsen har. Energimyndigheten ifrågasätter däremot om det är proportionerligt att prioriteringar för de nationella marknadskontrollplanerna ska bestämmas av en genomförandeakt. (art 59)

Vidare ifrågasätter Energimyndigheten om minsta antalet kontroller som ska utföras inom de prioriterade områdena ska bestämmas i en delegerad akt och om ett krav på minsta antal kontroller åstadkommer syftet att nå en effektiv marknadskontroll. (art 60)

Energimyndigheten välkomnar att kommissionen ska sammanställa rapporter utifrån de uppgifter som marknadskontrollmyndigheterna redovisar i informations- och kommunikationssystemet (ICSMS). Energimyndigheten föreslår att dessa rapporter används för uppföljning av marknadskontrollplanerna och för bedömning om kraven på att

marknadskontroll ska utövas effektivt, ändamålsenligt och i tillräcklig omfattning har uppfyllts. (art 61)

Energimyndigheten kan stödja en utökad roll för de administrativa samarbetsgrupperna (ADCO), för att identifiera gemensamma prioriteringar för marknadskontroll och stödinsatser. Samarbete mellan marknadskontrollmyndigheter möjliggör större täckning av och påverkan på den gemensamma inre marknaden och har varit värdefullt under tillämpning av nuvarande ekodesigndirektiv. Energimyndigheten välkomnar därför att kommissionen ska organisera och finansiera fortsatta samarbeten mellan de nationella instanserna. (art 62)

Energimyndigheten vill slutligen betona att den höjda ambitionsnivån för marknadskontroll som följer av förslaget innebär ökade kostnader för myndigheten och därmed behov av motsvarande höjning av förvaltningsanslaget.

Beslut i detta ärende har fattats av generaldirektören Robert André. Vid den slutliga handläggningen har därutöver deltagit avdelningschefen Lena Callermo, enhetschefen Linn Stengård, chefsjuristen Rikard Janson samt handläggarna Carlos Lopes och Emma Olsson. Föredragande har varit handläggaren Eva-Lotta Lindholm.

Robert André

Eva-Lotta Lindholm